

ВСТУП

Вперше я побачив бліндаж під назвою «Жмур» на початку березня 2023 року з камери свого мавіка. Тоді бліндаж цей ще не звався «Жмуром», він був цілком номер якийсь там, а по факту – передовою укріпленою позицією противника. Позиція ця знаходилась у посадці (лісосмузі), яка впиралась у дорогу Часів Яр – Хромове, ту саму «Дорогу життя», котру супротивник намагався перерізати, аби порушити логістику угруповання ЗСУ, що вело важкі бої у Бахмуті. До запланованої мети вагнерівцям залишалося пройти сотні зо три метрів. Нам же, своєю чергою, потрібно було цьому завадити.

Перше, що ми мусили зробити у цій ситуації, – це відкинути противника далі від дороги. Іншими словами, нам потрібно було вибити противника з бліндажа, а по-хорошому – і з усієї прилеглої до дороги посадки.

Слід зазначити, що по обидва боки від нашої посадки були поля, перекопані траншеями, поле праворуч від нас було буквально розкроєне вздовж і впоперек. У тих траншеях точилися не менш запеклі бої, ніж у самій посадці, і від боїв тих великою мірою залежало, чи втримаємо ми позиції у лісосмузі та й загалом дорогу на Бахмут.

Олександр Ябчанка

ЖМУР

Видавництво
«Колесо Життя»
Київ 2024

ЗМІСТ

Від автора	7
Діалог між моїми світоглядами	10
Вступ.....	21
Жмур	23
Я, печера і Платон	32
Закріпитись на «Жмурі»	39
Як ми мало не втратили «Жмура»	49
Той самий бій. Як я зустрів Фродо й Ахіллеса.....	61
«Жмур»: висновки, практичні рекомендації та філософські роздуми.....	79
Моє крайнє поранення.....	97

ОЛЕКСАНДР ЯБЧАНКА

*Старший лейтенант ЗСУ, командир 2-го взводу
роти «Гонор» батальйону «Вовки Да Вінчі»
імені Дмитра Коцюбайла*

ВІД АВТОРА

Спілкуючись з іноземними журналістами, нерідко відповідаю на доволі очевидні запитання: «Олександр, чому ви воюєте?», «Олександр, от ви, персонально ви, за що воюєте?» Відповідь на перше запитання коротка: «У мене немає іншого виходу». Відповідь на друге нерідко перетворюється на невеличкий філософський есей, який спробую у скороченому вигляді навести нижче.

Я воюю за те, аби жити у демократичній республіці під назвою Україна. Це країна вільних людей, до яких гідне *ставлення* і з боку держави, і з боку співвітчизників. Якщо ж із якихось причин з людиною чинять негідно, то держава стає на захист людської гідності, а також є гарантом справедливого покарання тих, хто цю саму гідність людську порушує.

Бажання жити у демократичній країні спонукало мене виходити на Майдан у 2004 і 2014 роках. Після того як українці вигнали президента Януковича, що намагався стати диктатором, на нас напала авторитарна росія, що стрімко прямувала до тоталітаризму. Спочатку це була анексія Криму і гібридна війна на Донбасі. Путін очікував, що наша молода демократія не встоїть і колапсує. Коли ж стало зрозуміло, що ми все далі і далі рухаємося від

Тому я би хотів подискутувати з людиною з іншим світоглядом – із собою 12-річної давнини. Отже, учасники дискусії: Олександр із позивним Ябчанка, старший лейтенант ЗСУ, командир 2-го взводу роти «Гонор» батальйону «Вовки Да Вінчі» імені Дмитра Коцюбайла; інший учасник – також Ябчанка Олександр, тільки 12-річної давнини, що живе у наш час, лікар-педіатр, асистент кафедри педіатрії, окрім того – організатор запальних вечірок у горах.

Ябчанка Олександр: Привіт, нумо знайомитись. Я лікар-педіатр, а ще – організатор фестивалю електронної музики у зимових Карпатах.

Олександр із позивним Ябчанка: Бажаю здоров'я. Я лікар-педіатр, командир піхотного штурмового взводу.

Ябчанка Олександр: Дозволь запитання.

Олександр із позивним Ябчанка: Звісно, питай.

Ябчанка Олександр: Я лікую дітей, а у вільний від роботи час органіжую фестивалю електронної музики у засніжених горах. Усі зароблені гроші ми віддаємо на ЗСУ, але нерідко чуємо дорікання про те, що забави не на часі, бо ж війна. От я і хотів почути твою думку: чи це норм?

Олександр із позивним Ябчанка: Звісно, я відповім тобі на запитання. Але дозволь поцікавитись перед тим: що ти думаєш із цього приводу?

ДІАЛОГ МІЖ МОЇМИ СВІТОГЛЯДАМИ

28.01.2024

Ми живемо в одному і тому самому світі, але спостерігаємо цей світ різними очима, звідси і різний світогляд у різних спостерігачів. Сьогодні у суспільстві непроста дискусія щодо мобілізації між людьми з різними світоглядами, бо одні бачать війну з окопу, інші ж бачать її опосередковано. Ба більше, наш власний світогляд – то не константа, а змінна. От і мій світогляд змінився за останній десяток років.